

zoper Eruña Cottina, ki je dne 19. februarja oddal 9 streliv iz revolvertja na francoskega ministrskega predsednika Clemenceauja.

— **Mir bo dikotran?** LDU. Pariz, 15. (ČTU.) Kakor poroča »Intransigent«, je Francija sporočila nemški vladi, da smatra za neprimerno, če pošlje Nemčija 200 delegatov na mirovno konferenco, Nemški delegatje bodo prisostvovali samo razpravam o sredstvih za izvedbo predmirovnih klavzul, ne pa razpravam o klavzulah samih.

— **Japonci proti boljševikom?** LDU. Amsterdam, 14. (DunKU.) »Times« poroča iz Tokija, da izgube Japoncev vzhod boljševističnih napadov v Sibiriji silijo Japonce, začeti proti boljševikom vojaško akcijo, ki bo neodvisna od akcije alirancev.

Dnevne vesti.

— **Protostni obhod.** Včeraj je ljubljansko prebivalstvo protestiralo proti krivični razsodbi antantnih državnikov zastran Trsta, Gorice in slovenskega Primorja. Protostni obhod se je pomikal po Kongresnem trgu, Bregu, po Starem trgu in Mostnem trgu preko Jubilejnega mostu, po Sv. Petra cesti, mimo »Uniona«, sodne palače na Dunajsko cesto, potem mimo pošte proti vladi, odkjer se je mirno razšlo. Množici sta govorila pesnik Fr. Albrecht in pisatelj g. Kozak, ki sta poudarjala, da od zahoda ne smemo pričakovati pravičnega miru, nego od izhoda. Na hišah vise črne zastave. Obhoda se je udeležila zlasti mladina. Demonstracija v podrobnosti je bila preveč plod naše domače meščanske »politične vzgoje«. Korekturo so napravili govorniki. Tudi stvar s Primorjem še ni gotova, ker se vrše šele pogajanja.

— **Reklama.** »Slovenski Narod« prinaša zadnje čase dopise, molice, zlasti iz Beograda, ki diše po neokusni reklami. Zato: tudi dejstva, ki se porabljajo za reklamo, niso resnična. Tako ima n. pr. sobotni »Slovenski Narod« zopet »pisno iz Beograda«, v katerem piše v svrhu reklame za JDS stedeče: »Čede prehrane slovenskega dela naše skupne kraljevine je intervéniral (slovenski zastopnik) dr. Triller, kateremu se je pridružil tudi g. Kristan, pri ministru za prehrano in dosegla sta dovoljenje za nakup več sto vagonov moke in koruze, 10—20 vagonov masti in 2000 prašičev itd.« Dr. Triller je vse časti vredno mož in vedno pripravljen storiti, kar se je da za dobro stvar, ali tu gori navedena trditev je neresnična. Dr. Triller ni interveniral, ker ni bilo treba, ker sta naš sodrug Anton Kristan in slov. referent v ministru za prehrano, g. Janko Juvan (ki je zelo agilen ter skrben zastopnik Slovenije) pri ministru Petričiču naredila vse potrebno. Lepo ni od dopisnika »Slov. Narod«, da poroča v svrhu reklame netočno in celo neresnično. Nam se zdi za samo po sebi umevno, da vsak klub in vsak zastopnik v Narodnem predstavništvu stori, kar more. Da je n. pr. v zadevi 50% draginske doklade interveniral tudi prof. P. Petotnik, je prav in lepo — ali tudi drugi so intervenirali, pa se niso s tem pobahali, ker so mnenja: kar more to mož je storiti dožal. Oh, reklama in reklama...

— **Kri ni voda.** Pravi prislovica in vendar, ako greš po Ljubljani in ogleduješ izložbe, kjer je nakupičeno vse polno dobrot in so tem dobrotam pripisane cene, kakršne zmore le vojni oderuh, ti pride na misel, da je kri vendarle voda. Ljudstvo je potrpežljivo stradal pet let v dobri veri, da morajo ž njim trpeti tudi bogataši, ali da se morajo v razkošju vsaj omejiti, ker primanjkuje živih in dragih življenjskih potrebščin. Danes pa, ko vidi v izložbah nakupičene klobase, mast, pecivo, moko in razno drugo blago, a si s svojimi skromnimi dohodki ne tega ne onega ne more nabaviti, temveč smo se gledati in si delati skomine, pri tem pa umira gladu, si moramo reči, da je kri ljudstvu zvođenola. — Gospodje, ki ste nam pomogli do »svobodne« Jugoslavije, ali ne pomislite, da ob svobodi nihče ne more živeti? Ne pomislite, da so naše svobode deželni in osteruški bogatini, ki lahko uživajo vse razkošje, plačano s krvjo ubogega ljudstva, kateremu tudi še danes svobodno izsesavajo kri; nam proletarce je svobodno le — stradanje. — Izpametujte se, gospodje, ki ste zasedli — ne po božji in ne po volji ljudstva — mehke sedeže, ter vodite z njih našo usodo; izpametujte se, da vas ne doseže za vašo brezbriznost — ura pokora.

— **Društvo zasebnih uradnikov in uradnic** opozarja člane in članice, ki so vpisani v srbohrvaški tečaj, da se je pričelo s trgovsko korespondenco v cirilici, ter jih prosti, da pouk redno obiskujejo.

— **Vsem državnim nastavljenecem v poljaslu.** Ker poedinom na vsa vprašanja ni mogoče sproti odgovorjati, naj služi v orientacijo sledeče: »Društvo državnih uslužbencev kraljevine SHS za slovensko ozemlje« ima pisarno v Ljubljani, Poljanska cesta šte. 31. Vse dopise je pošiljati samo na ta naslov, članarino pa edino le društvenemu blagajniku Ivanu Lavriču, pri okrajni davčni oblasti v Ljubljani. Društvo zastopa kot osrednje društvo načelo udruženja vseh poedinih državnih nastavljenecov v strokovne organizacije, ki naj se kot

take priklopijo naši organizaciji. Uslužbeni ene in iste stroke cele Slovenije naj tvorijo samo po eno strokovno društvo. Ne kaže tedaj ustanovljati društev iste stroke v Ljubljani, Celju, Mariboru itd. Oseke, ki naj so vezani le na eno strokovno organizacijo, pa vsaka organizacija v lastnem delokrogu lahko osnuje. Kdor tedaj še pripada kaki strokovni organizaciji, naj ne prijavlja posebej pristopa naši organizaciji, ker je po svojem strokovnem društvu že itak naš član. Vsak neorganiziran državni nastavljenec plača mesečno 50 vin., za organizirane pa plačuje članarino dotična strokovna organizacija. Zato je želeli, da se posamezne stroke čimpreje zedinijo in ustanove, v kolikor jih še niso, svoja društva. Ker je društvo v finančnih težkočah, je odbor sklenil, da plača vsaka organizacija, broječa do 50 članov, 10 K, od 50 do 100 članov 20 K, od 100—200 članov 40 K, od 200—300 članov 60 K, od 300—500 članov 80 K, od 500—800 članov 100 K, od 800—1000 članov 150 K, nad 1000 članov 200 K, vsak neorganiziranec pa po 2 K enkratne pristopnine. Provizorična pravila našega društva se vsem včlanjenim organizacijam določijo, čim bodo dotiskana. Vsak član prejme tudi člansko izkaznico, kakor hitro pošlje članarino za četrt leta in enkratno pristopnino ter bo mogoče obdelati ves material za sestavo natančnega članskega katastra. Do tega časa prosimo potrpljenja. Odbor.

— **Seja umetniške komisije »Narodne galerije«** se vrši v torek, dne 18. t. m. ob pol petih popoldne v stanovanju R. Jakopiča, Turjaški trg 2., I. K seji se vabijo poleg članov umetniške komisije tudi člani odbora.

— **Prehodno-gospodarski urad v Ljubljani** bo imel tekom tega meseca na razpolago nekaj vagonov drva (največ bukovih) po 900 K za desetonski vagon franco namembna postaja. Prebivalstvo, katero na to blago reflektira, se pozivlja, da naznani svojo potrebščino ter namembno postajo do 25. t. m. na označeni urad. V prvi seji po imenovanem datumu upravne komisije prehodno-gospodarskega urada se bodo izvršila razdelitev, pri kateri se bodo v prvi vrsti apoštevali najpotrebnejši sloji prebivalstva.

— **Postopanje napram odpuščenim slovenskim javnim uslužbencem na Koroškem.** Januarja je bilo na Koroškem odpuščenih več slovenskih javnih uslužbencev, katerim se je decembra izplačala plača vnaprej za tri mesece. Sedaj zahteva deželna vlada v Celovcu, da se za februar in marec izplačane plače zopet vrnejo. Deželna vlada je odredila, da se v danih slučajih temu primerno postopa napram odpuščenim uslužbencem nemške narodnosti v Sloveniji.

— **Preizkušnja in revizija parnih kotlov v Sloveniji.** Deželna vlada je poverila začasno in do preklica službeno mesto za preizkušanje in revizijo parnih kotlov v Sloveniji ter za izpraševanje kurjačev in strojujnikov ing. Michorja.

— **Urad za pospeševanje obrti v Ljubljani.** Ing. Vladimir Remcu je deželna vlada začasno poverila voustvo urada za pospeševanje obrti, dokler se definitivno ne nastavi na tem zavodu ravnatelja.

— **Uradni prostorji za javne zavode.** Na predlog poverjenika za javna dela je deželna vlada sklenila nastopne premestitve javnih uradov v druge prostore: 1. vnovčevalnica za živino in mast se preseli v sobo sedanjega stavbnega oddelka pri deželni vladi; 2. stavbeni oddelek se preseli iz palače deželne vlade v hišo Turjaški trg šte. 1; 3. prehodni gospodarski urad in eventualno osrednji montanistični urad se preseli iz Zatiškega dvorca v hišo šte. 5 na Turjaškem trgu; 4. nadzorništvo deželnih naklad se preseli iz hiše šte. 1 Turjaški trg v Zatiški dvorec; 5. veterinarski oddelek naj se izseli iz palače deželne vlade, ako mogoče v hišo šte. 1 ali šte. 5 na Turjaškem trgu. Poskrbeti je tudi, da se izseli komisija za agrarske operacije iz hiše Turjaški trg šte. 3 (Iontovž).

— **Za vojne slepce.** Kuratorij Kranjske hranilnice je dal svoj asil na razpolago slovenskim slepcem. Trenutno stanujejo v asilu železničarji. Ponudbo je deželna vlada sprejela. Železničarje se naseli drugod.

— **V aprovizacijskih komisijah po deželi** bodo odslej zastopane vse tri stranke. Tako je sklenila deželna vlada v seji dne 12. marca.

— **Pokojnine premogarjev in vdov v Zagorju.** Deželna vlada je ukrenila vse potrebno, da se zvišajo pokojnine bivšim premogarjem in vdovam.

— **Premogokop v Lješah pri Guštanju na Koroškem** je postavljen pod državno nadzorstvo. Vслед neznosnih mezdnih in zdravstvenih razmer je namreč tamošnje delavstvo stopilo v stavko. Lastnik je grof Henckell-Donnersmarka, ki je z vso silo pritiskal na delavstvo ter ga črpal do skrajnosti. Ta buržua je eden najbogatejših nemških grofov; umevno, da je potem tudi največji častitelj zlatega teleta. Kaj je takemu birokratu mar sreča delovnega ljudstva, on gleda le na to, da si napolni svoj vamp in nasiti svoj pohlep.

— **Vlak za vračajoče se čehoslovaške rodbine.** Rodbine, katere se mislijo vrniti v čehoslovaško republiko, naj naznanijo število rodbinskih članov in težo prtljage, katero nameravajo vzeti seboj, in svrhu določitve direktnih vlakov do Češke. Priglasijo se sprejemajo p.

meno pri uradu voj. pinomocnika Č. S. R. v Ljubljani, Stritarjeva ulica šte. 3.

— **1200 Slovencev v Kočevju.** Po poročilu, došlem poverjenku za pravosodje, se je ugotovilo potom neuradne štetve v mestu Kočevje 1200 Slovencev, katerim stoji nasproti samo nekoliko večje število Nemcev. Sklenejo se potrebni koraki in osveženje občinskega odbora potom kooptiranja primerne števila Slovencev.

— **Če štrajkajo bančni uradniki . . .** Vслед štrajka bančnih uradnikov v Zagrebu je morala borza ustaviti delovanje. Začelo pa je tudi zelo primanjkovati drobiža in francosko vojaštvo je po vseh javnih lokalih moralo iskati drobiž, da so mogli izplačati mezde vojakom.

— **Železniška zveza z Dunajem.** Od sobote naprej vozi vlak šte. 32, ki dospe iz Ljubljane v Gradec ob 11. uri 2 minut ponoči, ob 8. uri jutraj proti Dunaju. Na Dunaj (južni kolodvor) dospe ob 3. uri 35 minut popoldne.

Dopisi.

Celjsko zanimivost. Mi nekdanji »lojalni« avstrijski patrijotje smo bili vajeni, da so različni dobavitelji in vojni dobičkarji vabili merodajne gospode od raznih oblasti k sebi na posete, pojedine in kakor se sploh take reči z dobrim namenom imenujejo. Šlo se pri tem v najzadnjem slučaju gotovo ni samo za dobaviteljev dobiček; mislimo si pač, mož je že vedel, zakaj je koga povabil na večerjo itd. To je bilo v ranji Avstriji, ko smo smeli dobri državljani take stvari samo z enim očesom gledati. Dne 11. t. m. pa je v svobodni, demokratični Jugoslaviji povabil neki bivši avstrijski vojni liferant, recimo da je to gospod Ivo Čater, graščak v Bežigradu pri Celju, k sebi na večerjo merodajne gospode iz celjskega mestnega urada in okrajnega glavarstva, kakor je bil mož pač najbrž oziroma sigurno varen iz prejšnjih časov. Ali se zopet povračajo ti časi ali kaj? O. Čater pač vabi k sebi te gospode, ker jih sigurno potrebuje za svoje kupčije. Ali ta krvoses še nima dosti »zasluženi« stotisočev in rabi še več? Na vsak način bo treba početju tega vojnega dobičkarja posvetiti čim večjo pozornost. Razumeti je njegovo početje še lažje, ako vemo, da se je med povabljenimi nahajal tudi finančni tajnik g. Sedlar! — Vprašanje: Zakaj se lahko ravnatelj S. vozi med uradnimi urami s svojim konjem na izlet? Odgovor: Ker se njemu ni treba brigati za plačo, ki jo dobiva tudi brez dela, ne skrbi ga tudi delo, ki ga opravlja le drugi. Čudno pri tem je tudi to, da ti drugi nimajo ne konja, ne prostega časa med uradnimi urami, ampak se kujajo. Hm, hm, kaj če bi se spuntali, kdo neki bi potem delal!

Celovec. (Še nekaj o Mohorjevi družbi.) Zadnji čas je, da posvetimo z lučjo v to podjetje. Če smo ga doslej gledali mirno, čeravno bi bili že marsikdaj radi izpregovorili pošteno besedo, je bil pač vzrok, ker smo imeli do njega še neko staro spoštovanje zaradi zaslug, ki si jih je družba nekdanj pridobila. Od smrti prof. Apilha družba vidno peša, ne na zunan, pač pa na znotraj. Pravijo, da riba smrdi pri glavi. Tako je tudi tukaj. Ves odbor spada že davno kam drugam, a ne na tako važno mesto, kot je družba sv. Mohorja. In to iz več vzrokov. Prvič so možje deloma prestari (Vidovic, Hutter), ki se nikakor niso mogli oživeti v novo dobo; drugi, mlajši pa so nevedneži, ki tudi niso niti oddalec vohali, kaj slovenski kmet in delavec rabita v svoj pouk. Drugič pa smatra ves odbor svoja mesta za korito. To je razvidno iz tega, ker so izdajali redno samo molitvenike, ki jih je preplankal iz nemščine družbeni tajnik msgr. Podgorc, ki še pravilno slovenski ne zna. Da so zamogli njegove in druge molitvenike družbenikom vrviti, so bili primorani vračati dobre gospodarske in toposlovne spise. Potem pa so se izgovarjali po »listnicah uredništva«, da ljudstvo zahteva molitvenike in druge nabožne knjige! To počenjanje družbenega odbora je naravnost demagogija, če se pomisli, koliko dobrega, kulturno koristnega bi bila lahko družba storila za slovenski narod v svojih 70 letih obstoja! Da je družba sedaj čisto navadno korito za odbrnke in »gospode«, ki so bili v Celovcu, znači že to, če povemo, da korigira družbene knjige okoli dvanaest korektorjev, namreč ves odbor in še vsak kaplan, ki ima v Celovcu ali okolici svoj sedež. Da to delo ni zastoj, je samo ob sebi umevno. Največji kuriozum družbenega odbora pa je sedanj ravnatelj ninski špiritual Zeichen. O tem se čisto mirno lahko reče, da je kakor »kmet na konju«. Takoj, ko je ta gospod dobil v odboru oziroma družbi odločilnejšo besedo, so se začele družbene razmere vidno slabšati. Če ni še kdo videl svetopisemskega farizeja, naj pogleda njega! Če prvič ž njim občuješ, dobiš vtis, da ni boljšega človeka na svetu; ali bog varuj imeti kako razmerje ž njim! Gospodarsko se ne razume na podjetje prav nič, o tehničnem poslovanju tiskarne in knjigoveznice pa toliko kot zajec na boben. A vendar ima tudi v tem odločilno besedo. Celu strojem predpisuje, koliko tisoč pol morajo v eni uri natisniti. Sicer pa je zelo nezaupen napram delavstvu. Ima navado, da delavce »preseneti«. Enkrat pride v tiskarno in knjigoveznico ob 7. uri, dru-

